

R O S E S

Es diu de la rosa que és dolça penyora d'amor, si s'ofrena en la diada de St. Jordi. Jo estic en que ho és sempre. Tal volta en aquest dia, la tradició embelleix el gest i li dona nou relleu i una més profunda poesia.

La rosa és també el símbol de la bellesa, del dolor que acompanya l'amor, de la joia fugissera. Però és tan bella, que sense esforç li perdonem espines i que s'esfulli.

Llargues estadístiques la confirmen com la flor de més encís, la més preuada. Mil primers premis en torneigs de flors primaverals i en certamens de flors d'estiu o tardorenques segellen la seva formosor. Recentment, a França, fou la rosa de nou proclamada reina, a despit del clavell que volia arrancar-li el cep tre, a despit de les exòtiques orquídeas.

La rosa conjuga tantes gràcies...! Colors encisadors, forma, perfum, tendresa i elegància.

I a cada varietat, com una nova gràcia, la sonoritat d'un nom cristal·lí i evocador.

Rosada. Primer ball. Tassin. Magali. Rendez-Vous.- Tristesa...

La troballa dels noms, després d'obtenir l'encert d'una nova rosa!

En són mestres Camprubí i Dot, Meilland i Swin, que han escampat roses i perfums arreu del món.

A voltes però les roses porten nom i cognom. A voltes títols. I és que les mans que a través d'empelts i de delicada vetlla, arriben a aconseguir una nova varietat, la creació d'una rosa nova, celebren St. Jordi en el cor, i cavallers de la pròpia il·lusió, cuiten a ofrenar-la a aquells que els despertaren afectes o una fonda devoció. Així nasqueren «Maria Dot», «Leonce Colombier», «Cecil Rodríguez»,

«Eugeni d'Ors», «Comtesse Vandal», «President Hoover»...

Singular homenatge, perenne. Cada any rebrolla, cada any reviu, en la sava de la rosa, en el cor de la mateixa flor, l'es multiplica y creix. Ofrena constant i memòria eterna. La rosa es guardadora del nom, i el pregona als quatre vents, enllà de tota mort.

Mes... no totes les mans saben de florir miracles; sols de donar i d'acceptar.

I avui és dia d'ofrenes. Avui es dia d'amor.

Pati de la Diputació de Barcelona. Fira dels enamorats, Diada de St. Jordi, Catalunya floreix roses i floreix llibres; que, avui, són flors.

Roses vermelles, roses blanques. Coral·lines. Roses liles de tristor...

Roses i espines. Sense ferides, l'amor fóra excessiu. Si no punxés la rosa, no fóra rosa.

I si la flor no fos moridora, no en parariem esment. Si el gra no mor, no fructifica; és el preu de la redempció.

I més enllà, viuen juntes roses i amors.

Rosa, accepto la trilogia del teu símbol!

Roses vermelles, roses blanques i del color del albercoc...

Quina flaire! Arreu es baden ponzelles, arreu criden els perfums. Per a uns, veles d'esperança: Joventut. Realitat i maduresa. Pètals també de records.

Tots tenim un camí sembrat de roses. En el somni que comença, en el present que petgem o en el present que ha passat. I tot és gràcia.

St. Jordi avui agermana els temps. Les roses són per a tots!. Roses grogues, roses liles, roses del color del foc...

L. d'Andraitx.